

Šarka

Dienos centras „ŠVIESA“

Nr. 85
2022 m. lapkritis

Aš esu
dienos centras „Šviesa“.

30

Man trisdešimt metų.

Gimiau atkurtoje Lietuvos Respublikoje, suradau
sau jaukius ir mielus namus Vilniaus mieste, Užupyje.

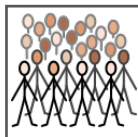
Atvėriau savo duris šeimoms, kuriose gyvena ypatingi
žmonės.

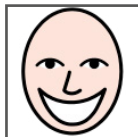
Žinau, kad šie žmonės niekada nebus mokslo daktarai,
inžinieriai ar gydytojai, tačiau jų širdys didelės ir
atviros – jie šildo mane savo nuoširdumu, darbštumu,
meile ir dėkingumu.

Tai Jų būties šiame pasaulyje Misija.

Per šiuos 30 metų milijonus kartų pro mano duris ėjo
darbuotojai, lankytojai ir jų šeimų nariai, savanoriai,
moksleiviai, kaimynai, draugai...

Esu laimingas, kad čia jie sukūrė stiprią ir vieningą
bendruomenę.

Dėkoju visiems už šiuos nuostabius tris dešimtmečius.
Kiekvienas iš Jūsų dovanojate tai, ko man labiausiai
reikia. Jūs esate DIENOS CENTRAS „ŠVIESA“.

Dienos centro „Šviesa“ vardu Jūratė Tamašauskienė

Dienos centrą lankau jau 30 metų, o jie pralėkė kaip viena diena, prašvilpė kaip vėjas. Ir štai šiomet, 2022-aisiais, švenčiame centro 30 metų jubiliejų. Tai bus šventė! Suvažiuos daug svečių, atvyks lankytojų tėveliai, bus gražių kalbų apie centro veiklą, bus daug linksmo triukšmo.

Noriu padėkoti mūsų Valstybei už tai, kad stato, kuria tokius centrus ir gyvenimo namus žmonėms su negalia. Giminės gali ramiai dirbti, nes socialiniai darbuotojai juose pasirūpina žmonėmis su negalia, moko dirbti, centruose vyksta visokių įdomių užsiėmimų. Mes turime tokias pačias teises kaip ir visi. Darkart nuoširdus AČIŪ, kad mūsų valstybėje rūpinamasi tokiais kaip mes, kad atsižvelgiama į mūsų poreikius.

Džiaugiuosi, kad kiekvieną dieną galiu pravažiuoti autobusu per Vilnių. Man labai

patinka, kad kartais su centro darbuotojais nuvažiuojame į kavinę išgerti kavos. Centre dirba man labai brangūs žmonės – jie mane supranta, be jų man būtų labai liūdna.

Smagu, kad į centrą atvyksta daug svečių, juos vedžioja direktorė Jūratė ir pasakoja apie veiklas. Svečiams pas mus patinka, o man patinka, kad jie lankosi pas mus.

Tėtė ir mama labai džiaugiasi, kad lankau „Šviesą“. Visi kartu dėkojame už mano ir kitų lankytojų priežiūrą. Jūs darote viską, kad centras gyvuotų, o mums čia būtų gera. Mokote mus, kad kiek įmanoma galėtume viską pasidaryti patys, būtume suaugę ir atsakingi.

Jubiliejaus proga visiems centro darbuotojams linkiu šviesių ir laimingų metų, centrui – įgyvendinti visus savo planus. Tegyvuoja mūsų dienos centras „Šviesa“ amžinai!

Su pagarba

Rita, 3 grupės lankytoja

BALTOJO SKERSGATVIO BENDRUOMENĖ SAVO VEIKLOS TRISDEŠIMTMETĮ MINI LAISVOJE LIETUVOJE Rasa Baškienė

Šios bendruomenės nariai labai svetingi. Sutinka tave kaip ilgai lauktą svečią, džiaugiasi, klausia, iš kur tu, kviečia pasilikti. Jie atviri ir nuoširdūs, jie unikalūs ir talentingi. Jie labai drąsūs, nes išdrįsta daryti tai, ko niekada nedarė, – piešti, lipdyti, vaidinti, groti. Jie ir mus kviečia išdrįsti daryti tai, ką seniai pamiršome, – BŪTI TIESIOG ŽMONĖMIS...

Vilniaus Užupyje, Baltajame skersgatvyje, dienos centras „Šviesa“ (tada dar kitoku pavadinimu – „Vilniaus m. psichiškai nesveikų ir jaunuolių darbo terapijos namai“) buvo įkurtas 1992 m., jau atkūrus Lietuvos Nepriklausomybę. Didžiausi jo entuziastai buvo dabartinių lankytojų tėvai, artimieji, neabejingi žmonės ir Vilniaus miesto pirmosios tarybos politikai. Tėvų pastangomis į Valakampius iškėlus specialiųjų poreikių turinčių vaikų darželį, Baltajame skersgatvyje buvo atlaisvintas puikus dviejų aukštų pastatas, bet jį reikėjo remontuoti ir... saugoti, nes tuo metu vykdavo patys netikėčiausi dalykai – pastatai tiesiog būdavo užgrobiami. Centro lankytojų skaičius pamažu augo, dabar jame dienas leidžia 75 asmenys nuo 21-erių iki 72-ejų metų.

O ir pati Lietuva pasikeitė neatpažįstamai. Gražėja miestai, puošiasi miesteliai, puoselėjame miškus, įrengiame nuostabius parkus ir skverus.

2004 m. išsipildė daugelio lietuvių svajonė – įstojome į Europos Sąjungą, tapome 27 Europos šalių šeimos dalimi. Tais pačiais metais įstojome į NATO – Šiaurės Atlanto sutarties organizaciją. Būdami NATO nariais galime jaustis saugesni, nes šiame gynybiniame aljanse dalyvauja 30 šalių, pasirengusių ginti viena kitą karinio užpuolimo atveju.

1991 m. Lietuva įstojo į Jungtinių Tautų švietimo, mokslo ir kultūros organizaciją UNESCO. Į įvairius UNESCO sąrašus įrašytos mūsų krašto

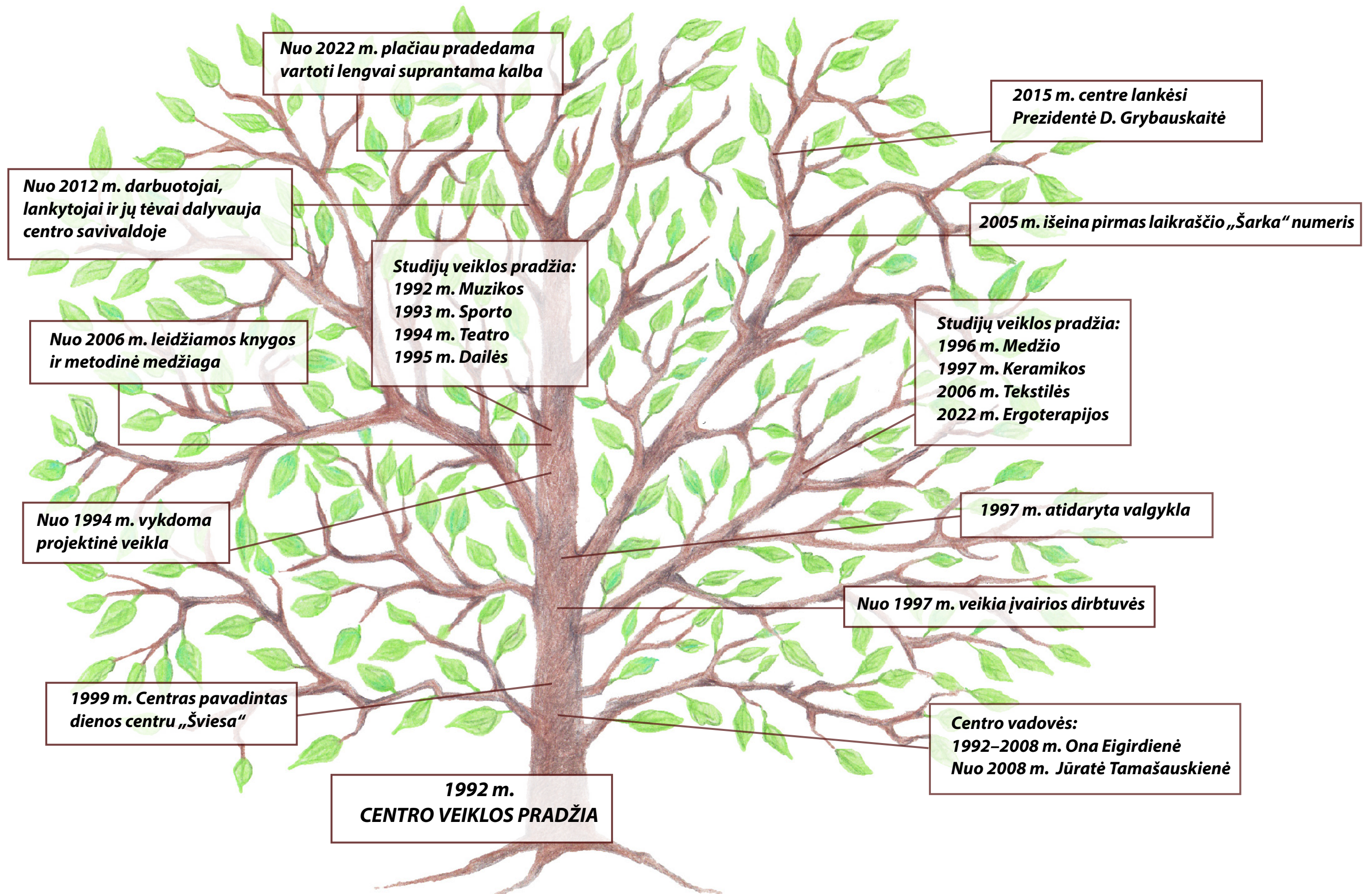
vertybės. Pasaulio paveldo sąraše yra Vilniaus istorinis centras, Kuršių Nerija, Struvės geodezinis lankas, išskirtiniu kultūriniu kraštovaizdžiu pripažinta Kernavės archeologinė vietovė, o Reprezentatyviajame žmonijos nematerialaus kultūros paveldo sąraše – Kryždirbystė ir kryžių simbolika, Dainų ir šokių šventės Baltijos valstybėse ir Lietuvių polifoninės dainos sutartinės.

Lietuvos menininkai garsina mūsų šalį. 2019 m. operos dainininkė Asmik Grigorian buvo paskelbta geriausia operos soliste pasaulyje. Trys nuostabios merginos – režisierė Rugilė Barzdžiukaitė, dramaturgė Vaiva Grainytė ir kompozitorė Lina Lapelytė – už savo operos performansą „Saulė ir jūra“ Venecijos bienalėje gavo Auksinio liūto apdovanojimą. Venecijos kino festivalyje pasaulinį pripažinimą 2021 m. pelnė režisieriaus Lauryno Bareišos filmas „Piligrimai“.

O sportininkai! Plaukikė Rūta Meilutytė yra pasaulio ir Europos rekordininkė, olimpinė, pasaulio ir Europos čempionė. Lietuvos krepšininkai nuolat garsina Lietuvos vardą, yra laimėję daugybę pergalių pasaulio ir Europos krepšinio čempionatuose. Lengvaatletis disko metikas Virgilijus Alekna 2000 ir 2004 m. tapo vasaros Olimpinių žaidynių čempionu ir rekordininku, keturis kartus laimėjo geriausio Lietuvos sportininko ir po kartą pasaulio bei Europos geriausio lengvaatlečio titulą.

Žmonės Lietuvoje pasikeitė neatpažįstamai. Jie daug šypsosi, yra draugiškesni vieni kitiems. Mažėja patyčių, grubumo, daugėja supratimo, atvirumo bei atjautos. O sovietmečiu užsieniečiai mus atpažindavo iš surūgusių veidų, nelabai mandaus elgesio. Labai smagu, kad jau užaugo ir savo vaikučių susilaukia žmonės, gimę pirmaisiais Nepriklausomybės metais. Jie jau kitokie, matę pasaulio, išsilavinę ir laisvi.

*Gražiai pragydo paukštė, virš gojų lėkdama.
Įsiklausyk – tai gieda Gimtinė LIETUVA.
(Aldona Elena Puišytė)*

30 DIENOS CENTRAS „ŠVIESA“ 1992–2022 METŲ

PRIEŠ 30 METŲ...

Dana Migaliova

Kokia mintis pirmiausia ateina išgirdus žodį „Šviesa“?

Baltasis skersgatvis, šviesu... Vilniaus miesto 64-ojo specialiojo darželio patalpos laisvos, tuometinė darželio vadovė Rima Vaškevičienė pašnibžda, kad keliasi į Valakupius, tad čia galima būtų organizuoti jaunuolių užimtumą dienos metu.

Turėjome mažą patalpą ir grupei jaunuolių Polocko gatvėje, padedant Naujosios Vilnios psichiatrijos ligoninės specialistams, organizavome užimtumo darbus. Sąlygos buvo prastos, mūsų norai buvo didžiuliai, mūsų vaikų galimybės ribotos, o poreikiai dideli. Suaugusiems jaunuoliams Lietuvoje nebuvo jokių centrų ar dirbtuvėlių, kokių pavyzdžių buvome matę Duisburgo mieste, Vokietijoje.

Ilgos derybos su tuometine Vilniaus miesto vadžia davė rezultatų. Mums buvo patikėtos patalpos Vilniuje, jų adresas: Baltasis skersgatvis 3A. Tapome atsakingi už pastatą, reikėjo saugoti turtą, galvojome, kas galėtų tapti vadovu... Budėjome patalpose ir svarstėme, nuo ko pradėti? Gerai nepamenu, bet, regis, tuometinė Socialinės paramos skyriaus vedėja Angelė Čepėnaitė pasakė, kad pažįsta labai darbštų, sąžiningą, protingą ir teisingą žmogų, kuris

galėtų dirbti šioje įstaigoje – suburtų kolektyvą ir organizuotų veiklą jauniems žmonėms, kurie net neturėjo galimybės lankyti mokyklos. Taip susipažinome su gerbiama Onute Eigirdiene. Savivaldybės vadovybė patvirtino įstaigos direktorę ir buvo pradėti pirmieji remonto, dokumentų tvarkymo ir kiti darbai. Mūsų šalyje tuomet nebuvo pavyzdžių, kvietėmės konsultantų iš Vakarų valstybių, patys važiuojome ir žiūrėjome, ką galima būtų pritaikyti Lietuvoje, pirmame dienos centre, kurį pavadino „Šviesa“. Organizavome lėšų rinkimo akcijas, talkas, tarėmės, džiaugėmės, liūdėjome, mokėmės vieni iš kitų ir iš savo klaidų.

Tokia buvo pradžia. Vėliau, po keleto metų į centrą konsultuoti ir mokytis važiuo daugelis specialistų iš skirtingų Lietuvos miestų ir miestelių.

Taigi visų mūsų pirmas blynas iškepė skanus, neprisvilęs. Dar iki šiol centre dirba specialistų, kurie savo darbo karjerą pradėjo tik gimus „Šviesai“. Daugelis iš jų yra patyrę ekspertai, tarptautiniai konsultantai.

Ko palinkėtumėte dienos centrui „Šviesa“ 30-mečio proga?

Linkiu ir toliau siekti naujovių, taip pat sėkmingai ir labai subtiliai ginti lankytojų teises, mokyti atlikti pilietines pareigas, to gražaus bendradarbiavimo su tėvais, specialistais ir bendruomene. Kurkite ir puoselėkite draugiškus santykius su kaimynais, kolegomis, įvairiomis valstybinėmis, nevyriausybėmis ir mokslo institucijomis bei žmogaus teises ginančiomis organizacijomis.

Dėkoju Jums visiems už bendrystę, pasitikėjimą, diskusijas, drąsias idėjas ir tvarų visų naujovių įgyvendinimą. Ačiū, kad esate.

Linkiu ir tikiu, kad po 10 metų čia bus nedidelė artelė, kurioje gims gražūs gaminiai, vyks prekyba ir Jūsų bendruomenė bus garsi visame Užupyje.

Lietuvos sutrikusio intelekto žmonių globos bendrijos „Viltis“ asociacijos vadovė, viena iš centro kūrimo pradininkių, o svarbiausia – Pauliaus mama Dana

LAIŠKAI ŠARKAI

Šarka smalsuolė, artėjant dienos centro „Šviesa“ 30-mečiui, labai norėjo, kad kuo daugiau jos ištikimų skaitytojų įsitrauktų ir prisidėtų prie jubiliejinės „Šarkos“ kūrimo. Ilgai galvojo ir sugalvojo visiems savo skaitytojams išsiuntinėti laiškėlius su klausimais. Jai buvo smalsu sužinoti:

KOKIA MINTIS PIRMIAUSIA ATEINA IŠGIRDUS ŽODĮ „ŠVIESA“?

Namai – antri namai. (Inga D.)

Šiluma, meilė, globa, draugystė, malda...
(Kristinos sesė Jolanta)

Pirma mintis: aš dirbu šviesoje visomis prasmėmis: „Šviesa“ – įstaigos pavadinimas, šviesus kabinetą, šviesus paros darbo laiką, šviesūs mane supantys žmonės. Tai labai gražus žodis. Jis skleidžia šilumą.
(Danutė Č.)

Šiluma, bendravimas, žinios. Kažkoks etapas, kuriame buvo tamsu, ir štai – „Šviesa“. Viduje jaučiau ir ramiau.
(Natalja M.)

Šviesa – galia, gebėjimai, atskleidimas. (Aurelija)

„Šviesa“ – tai įprasmingas užimtumas, turiningas laisvalaikis, puikus kolektyvas, parama ir didžiulė pagalba tėvams.
(V. Kitovas ir M. Bilinska, Martyno tėvai)

Ernestėlei ir man, mamai, tai didžiausioji mūsų gyvenimo dalis. Dėkojame likimui, kad esame „Šviesoje“.
(Ernestos mama Aldona)

Šviesa – tai reikia dirbti. (Mantas B.)

Išaušusi diena, dienos šviesa, saulė.
(Valentinas M., Dainiaus brolis)

Ateina ne viena mintis. Šviesa apšviečia žmogų mintimis, pasklinda įvairiais keliais.
(Dalia K.)

Šviesa asocijuojasi su viltimi ir tikėjimu. Aš ir tu esame pasaulio šviesa ir nešame ją tiems, kuriems tamsiau...
(Indrė)

LAIŠKAI ŠARKAI

Pirmiausia pagalvoju apie ankstyvą rytą, kylančią saulę, naujos dienos pradžią, kupiną naujų vilčių, nepaprastų idėjų, mielų susitikimų, pažinčių, juoko ir pokalbių. (Jūratė U.)

Gėris, Meilė, Taika. Mano širdyje šie žodžiai puikiai tinka ir dienos centro ŠVIESA bendruomenei. (Ona Eigirdienė)

Šviesa – tai šiluma, Šarka, šaunus kolektyvas. (LR VK Bužinskai, Viliaus tėvai)

Šviesa – tai saulė, kuri šviečia ir dieną, ir naktį. (J. Senovaitienė, Vaivos mama)

Tai atvira, besimokanti, bendradarbiaujanti, besidalinanti gera patirtimi įstaiga, kurioje gera lankytojams ir darbuotojams. (Rima R.)

Kyla teigiamos emocijos ir tiesiogiai nuveda prie dienos centro Užupyje. Apie „Šviesą“ išgirdau seniai ir vis girdžiu tik labai gerus atsiliepimus. Žinau, kad pas Jus visiems patinka. Priimate visus norinčius ir rūpinatės jais. Sėkmės, taip ir toliau! (Rūta R., Igno mama)

Užuovėja, pastogė, profesionalus žodis, nepavargstančios taurios širdys. (Miglės teta Vida)

Svajonė. Dovana, kurią vis dar bandau išpakuoti. Paslaptingas namas ant aukšto kalno gražiausiame Vilniaus rajone. Vieta, kur susitinka skirtingi likimai. Vieta, kur kasdien verda įvairiausias gyvenimas. (Viktorija)

Šviesa – tai mūsų gyvenimo žiburys. Ji spindi tamsoje ir tamsa jos neužgožia. Lai tas šviesos spindulys mus šildo, ramina ir glosto... (Audronė M.)

Saulė, šiluma, džiaugsmas, supratimas, užuojauta. (Rita O., Aistės mama)

Šviesa – tai gėris ir grožis, šiluma ir ramybė širdyje, šypsena ir džiaugsmas veiduose. (Alina)

Šviesa yra lempos ir ten, kur einu į darbelius. (Martynas K.)

Išgirdusi centras „Šviesa“ – visada (ir visiems) sakau, kad iki šiol sostinėje tai pati geriausia ir kompetentingiausia užimtumo ir lavinimosi įstaiga žmogui, turinčiam intelektualinių sunkumų. Mums labai pasisekė, kad Faustina turi galimybę su džiaugsmu dalyvauti centro „Šviesa“ veiklose. (Dalia M., Faustinos mama)

Pasitikėjimas, viltis, tikėjimas. (Jolita Č.)

Tai vieta, kur susitinka skirtingiausi charakteriai ir asmenybės. (Damlė)

Visų pirma – padėka už dukros pasikeitusį gyvenimą. Centras „Šviesa“ tapo jos antraisiais namais... ir ne tik. Lankydamą „Šviesą“ Rita pasijuto turintis savo gyvenimą – su džiaugsmais, rūpesčiais ir savo bėdomis, ji tapo pakankamai savarankiška. (Ritos tėvai Natalija ir Aloyzas)

Prieš 30 metų pradėta ilgos kelionės pradžia tegult tęsiasi dar ilgai ilgai. 30-metis tai stiprybės, energijos amžius. Tad linkiu ambicingų planų, naujų pasiekimų ir atradimų. Kad ir toliau „Šviesa“ galėtų išdidžiai vadintis patikima, perspektyvia, puikios reputacijos įstaiga, turinčia daug draugų ir bendraminčių bei komandinę dvasią.

Linkiu ateinantį laikotarpį skaičiuoti ne gyvavimo metais o prasmingais darbais, duodančiais žmogiškuosius dividendus. (Rima R.)

Prieš akis atsiveriantis gėrio ir grožio pasaulis, sielų draugystė, meilė artimiesiems ir šalia esantiems žmonėms. (Toma)

Tėvams – atokvėpis (net atostogos), o vaikams – jų antrieji namai. (Dalia K., Gintaro mama)

Pirmiausia į galvą ateina maži dalykai. Žvakės šviesa, kai namuose dingsta elektra. Ji teikia jaukumo ir vilties, kad ne viskas yra taip blogai, kaip atrodo. Laužo šviesa tamsią naktį suburia visus ir atveria širdis dainai ar atviram pokalbiui. Paslaptinga žvaigždės šviesa, atskleidanti pas mus iš tolimos galaktikos, kur tikriausiai gyvena Mažasis Princas. (Angelė P.)

Tai namai, kuriuose visiems šilta, šviesu, saugu. Tai namai, kuriuose gyvena (dirba) geri, draugiški, nuoširdūs žmonės. Į šiuos namus vis norisi grįžti, pabūti su visais: Onute, Jūrate, Sigute, Audrone, Živile, Laimute... Ačiū Jums, kad jūs tokios esate; ačiū Dainiui, Irinai, Rūtai, Gintarui, Birutei, Juozukui, Povilui, Danieliui, Zigmui... Mes jus visus mylime ir minime kaskart savo maldose. Dievo palaimos visiems, gerieji žmonės! Nuoširdžiausi sveikinimai Šarkai! (Visa šeima: Andrius Lagunovas, Amanda, Milena, Emma Luiza ir Mikas)

Šarka nebūtų „Šarka“, jei nepasmalsautų, ką skaitytojai atsakytų į klausimą:

JEI DIENOS CENTRUI „ŠVIESA“ RAŠYTUMĖTE LAIŠKĄ, KURĮ JIS GAUTŲ PO 10 METŲ, KĄ PARAŠYTUMĖTE?

Gavusi laiškus „Šarka“ su malonumu skaitė juos kartu su dienos centru „Šviesa“. Jis jautė, kad jums visiems labai rūpi, kad vertinate tai, ką jis veikia ir kuo gyvena. Dienos centras „Šviesa“ pasijuto labai dėkingas ir net susigraudino gavęs galybę nuoširdžiausių laiškų, visus juos pagarbiai saugo širdyje ir mielai dalinasi su jumis:

Po 10 metų ... Nežinia, kur mes būsime, bet noriu tikėti, kad mūsų vaikai bus saugūs, jais bus pasirūpinta, jie nebus palikti likimo valiai.

(Dalia K., Gintaro mama)

Tikiu, kad praėjus 10-čiui „Šviesa“ ir toliau teiks tokias svarbias paslaugas. Dalyvaudama centro gyvenime iš vidaus, matau, kokią svarbią misiją atlieka mūsų įstaiga. Žinau, kad ištikus bėdai centras pasirūpins viskuo, ko tuo metu reikia lankytojui ar jo artimui, ir padarys daug daugiau, negu priklauso! Manau, kad tai didelė vertybė, ir didžiuojuosi tuo!!! (Ona Z.)

Dėkoju už galimybę KARTU puoselėti humaniškumo vertybę. (Viktorija)

Sakoma, kad po keturiasdešimties prasideda įdomiausias gyvenimo etapas, nes jau sukaupta nemažai įvairios patirties, gyvenimo tėkmė tampa elegantiška, svajonės virsta realybe...

Pamenate, kaip prieš dešimt metų svajojome pasistatyti trečių aukštą terapijai, turėti didelę ir modernią sporto salę, šildomą baseiną, šiuolaikišką sceną... Ką turime prabėgus dešimtmečiui?.. Jei dar vis apie TAI svajojame, tai viskas su mumis gerai. Svarbu, kad lekiant laikui nepametėme pagarbos šalia esančiam, mokame klausytis ir išgirsti, kad žodinis susitarimas yra tvirtesnis už rašytinį, kad kūrybiškumo skraistė nenuslydo nuo pečių... Džiugu, kad centras modernėja ir juda link virsmo į šiuolaikišką dienos centrą. Sveikinimai visiems lankytojams ir darbuotojams. (Inga D.)

Per ilgą laikotarpį, kai esu kartu su jumis, o jūs – su manimi „Šviesoje“, t. y. beveik nuo jos gimimo, patyrėme ištis daug ir gražių, ir sunkių akimirkų. Tikrai visiems pasitaikė ir nuoskaudų, buvo ir juoko. Gera prisiminti šventes kartu, kai visi būrėmės pabūti bendrystėje, o ne tam, kad „pažiūrėtume“, kaip kas atrodo, gal kažką aptarti už akių. Ačiū tai „Šviesos“ bendruomenei, kuri buvo ir gali būti šilta, priimanti, palaikanti, suprantanti ne tik savo rato žmones, bet ir visus darbuotojus, specialistus. Tikiu, kad ateities „Šviesa“ gali tapti dar jaukesne aplinka, kurioje jautiesi mylimas kaip namuose! (Natalja M., ištikima „Šviesos“ darbuotoja)

Kad ir po 10 metų „Šviesoje“ dirbtų tokie atsidavę žmonės, kaip pirmoji direktorė Onutė Eigirdienė, dabartinė direktorė Jūratė Tamašauskienė, jos pavaduotoja Sigutė, Daiva, Jūratė Vėlutienė, Ramunė, Silvija, Valdas ir visi kiti dabartiniai „Šviesos“ darbuotojai. (Miglės teta Vida)

Šarka susuko lizdelį puikiuose namuose. Tai viso kolektyvo triūsas, lizdas tapo tvirtas, pilnas meilės, džiaugsmų, puikių projektų, gal ir ašarėlių, bet laimės. Nuoširdus ačiū Jums visiems už jėgas, kantrybę, nuoširdumą, įdėtą darbą. Mes esame laimingos. (Ernestos mama Aldona)

Nors jau senai nedirbu „Šviesoje“ bet širdimi ir prisiminimais vis dar esu su ja. Čia sutikau daug puikių žmonių, išmokau sunkias gyvenimo pamokas, susipažinau su savo geriausiu drauge, su kuria draugystė tęsiasi jau 30 metų. Labai dėkoju už pakvietimą į šventę ir prašau mane prisiminti, kai bus švenčiamas 40-metis. (Angelė)

Nuo 2017 m. vasaros esu dėkinga visai „Šviesos“ komandai (nuo sargų, valytojų, virėjų, vairuotojų ir lydinčiųjų asmenų iki vadovybės), tačiau išskirtinė padėka visiems socialiniams darbuotojams ir jų padėjėjams už jų kantrybę, atsakomybę ir žmogišką rūpestį mūsų vaikais. Taip pat norėčiau padėkoti visų būrelių (užsiėmimų / dirbtuvėlių) mokytojams / specialistams, nes mamiškai smagu, kai mergelė grįžusi namo vaizdingai porina apie dienos įspūdžius: aš buvo teetas – skėtis ratas sukas ir gėlytes lapas; aš buvo teestilė – va taip adata ir siūlas; aš piešu kalolius, saulė, žolė; aš buvo sportas – kamuolys va taip metė; aš šoka liabana, čičičia va taip ir rokas; aš buvo salė – dūdelė groja; aš buvo kėmas visi šoka – Sigutė muzika ir garso kalatėlės... ir pan. Tas centro „Šviesa“ darbuotojų mokėjimas išugdyti bendrystę tiek tarp kiekvienos grupės skirtingų žmonių, tiek tarp viso kolektyvo – didelė vertybė.

Esu dėkinga darbuotojams, kad kartais padeda už mane pakovoti, suteikia drąsos. Man čia labai patinka. (Birutė)

Linkiu centrui „Šviesa“ sėkmingai sulaukti ne tik 40-ties (po 10 metų), bet tobulėjant augti iki žymiai daugiau ir neprarasti kolektyvo dermės, kai gebate visi (nuo lankytojų iki vadovybės) būti kaip vienas: tiek kūrybiškai ir su išmone organizuojami savo teminius (ypač kalėdinius) renginius, tiek dalyvaudami ar svečiuodamiesi renginiuose. O žiūrint į ateitį, manau, kad tikslinga centrui „Šviesa“ tapti mokymosi visą gyvenimą ar gyvenimo įgūdžių mokykla (ne globos įstaiga), nes tai, kas ir kaip vykdoma šiame centre, – jau šiandien iš dalies atliepia tokio mokymosi turinį, prasmę ir svarbą. (Dalia M., Faustinos mama)

Norėčiau pasidžiaugti ir padėkoti už nuostabų, pilną nuotykių ir įkvėpimo pasaulį, kurio dalimi turėjau progą būti. Prašyčiau nenustoti kurti to pasaulio. (Vadim Verenič)

Praėjo 14 metų nuo tos dienos, kai išėjau į pensiją, todėl galiu tik pasidžiaugti ir padėkoti dienos centro ŠVIESA bendruomenei už praėjusį dešimtmetį. Centras nuostabūs visais savo vykdomais projektais: teatro, muzikos, dailės ir keramikos, bendradarbiavimu su kitais centrais tiek Lietuvoje, tiek užsienyje. Džiaugiuosi ir nuoširdžiai tikiu, kad ir po 10 metų jis savo pavyzdžiu švies visuomenę žinia, kad kiekvienas asmuo, atėjęs į Žemę, yra apdovanotas įvairiais talentais. Vieni labiau išreikštais ir matomais, kiti labiau paslėptais, tačiau ne mažiau vertingais. Susitinkame su asmeniu, kuriame ne tik neįžiūrime jokio talento, bet tas asmuo nieko negali be aplinkinių žmonių pagalbos... Ir tik po kurio laiko suvokiame tam asmeniui suteiktą talento galią – atverti žmonių širdis meilei ir gailestingumui. Tai dieviškos savybės, kurios atrakina mums Amžinybės vartus.

Ačiū Jums, dienos centro ŠVIESA bendruomene, už tai, kad esate. (Ona Eigirdienė)

Noriu, kad po 10 metų ir toliau dirbtų tikrai tam darbui atsidavę žmonės, nes centro pavadinimas „Šviesa“ – jis neša šviesą. Darbuotojams nuoširdus AČIŪ! (Rita O., Aistės mama)

„Taigi, – pagalvojo Mikė Pūkuotukas, – ką aš labiausiai mėgstu? Valgyti medų yra labai gerai, tačiau yra toks momentas prieš pat valgant medų, kuris dar geresnis, nei valgant medų.“ Bet jis nežinojo, kaip tas momentas vadinasi. Tad linkime mėgautis ne tik tais momentais, kai pasiekiate tikslą, bet ir momentais prieš pasiekiant jį. (LR VK Bužinskai, Viliaus tėvai)

2022 m.

*Ačiū, kad esate kartu. Ačiū, kad kartu keliamume Šviesoje.
Tikiu, kad mūsų Centras dar ilgai ilgai gyvuos! (Justina)*

**Dienos centras ŠVIESA, Baltasis skg. 3A, 01207 Vilnius, tel. (8 5) 261 4707, el. p. dcsviesa@dcsviesa.lt
www.dcsviesa.lt**